

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminică V. d. In. Sf. Cruci.

Săracul Lazar și bogatul îmbuitat.

Viața lui Lazar a fost o neîntreruptă deprindere de răbdare, prin care a câștigat deplină sfințenie. Era plin de bube tot trupul așa că nu se putea mișcă — ci zăcea înaintea ușii bogatului, — dar boala asta o suferia cu răbdare — lăsându-se în voia lui Dumnezeu. — Era lipit de sărac, și așa de amărit — încât poftia să se sature macar din sfărâmurile, cari cădeau de pe masa bogatului. — Era atâta de bolnav, slab și neajutorat încât și câinii veniau și-i lingeau bubele lui — iar el nu-i putea alungă, și dacă o samă de inși îi alungau din milă, această mări durerea sa văzând că oamenii erau mai puțin miloși ca acelea dobitoace, ca și câinii! Bietul și săracul Lazar a închipuit pe Hritos, care a suferit tot felul de chinuri! Suntem și noi așa năcăjiți? Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne dea darul răbdării creștinești.

* * *

Moartea lui Lazar — nebăgată în samă înaintea oamenilor — e scumpă înaintea lui Dumnezeu. Pentru că nu numai un înger ci mulți îngeri au dus sufletul lui în sânul lui Avram! sufletul lui era acum nespus de fericit și se bucurau îngerii împreună cu el, dar diavoli dimpotrivă se rușinau. De ar da Dumnezeu ca sufletul nostru să moară cu moartea dreptilor, și sfârșitul nostru să fie asemenea lor. Num. 23. 10. De câtă mări se bucură acum acel sărac în ceriu! . . . Acum vede limpede că năcăzurile ce le-a suferit pe pământ — au fost curund trecătoare și ușoare — și acela i-au dobândit vecinică și peste măsură mare mări . . . 12 Cor. 4. 17. Bubele, săracia,

supărarea, năcăzul amărăciunea, toate au trecut . . . și în locul lor au urmat bunătățile cari sunt mai pe sus de mintea și priceperea celor muritorii . . .

* * *

Cinstea ce-o i-o face Dl. N. I. Hr. lui Lazar.

1° A vestit numele lui spre vecinică pomenire, tăcând numele bogatului. Să priceapă cei drepti, că ei deși sunt desprețuiți de oameni, sunt foarte plăcuți înaintea lui Dumnezeu, carele la vremea sa îi va cinsti. — Unde ar fi acum numele lui Ioan Gură de aur, Vasile, Grigore, Nicolae . . . și a altoru — dacă nu i-ar fi înălțat sfințenia înaintea lui Dumnezeu? 2° D. N. Isus Hr. a canonizat pe Lazar ca să fie cinstit ca un Sfânt. *Iară mie foarte sunt onorați prietini tăi, Dumnezeule, Ps. 138. 17. Și aceasta a făcut-o în deosebi ca răsplată pentru minunata lui răbdare, care este sâmul cel mai de frunte al sfințeniei. Pentru-că cel ce se supune lui Dumnezeu, așa că din iubire cătră El suferă cu răbdare ori ce, cum să nu asculte de Dumnezeu și în celelalte toate? Așa dacă în Sfinți avem să socotim și să cumpănim aceste trei lucruri: viața, moartea, și cinstea ce le-o dă Dumnezeu.*

* * *

Viața bogatului era cu totul potrivnică vieții lui Lazar. Căci el era om fălos, măreț, trufaș și desmierdat; se îmbracă în porfiră — de arătare, și în vison — pentru gingășie. În toată ziua făceau banchete împreunate cu cheltuieli mari, împlinindu-și astfel necumpătul și poftele sale trupești. Era sgârcit și aspru cu cei săraci, așa erau și curtenii lui, slugile lui . . . cari mai răi decât câinii inșiși — nu dădeau bietului Lazar nici

sfărmăturile ce cădeau de pe masă. De aceea D. N. Isus Hr. blăstămând pe acel bogat, n'a vrut nici să-i spună numele, pe cum este scris: *Numele păcătoșilor se va șterge.* Inț. I. Sirah. 41. 14.

* * *

Ticăloasa moarte a bogatului.

Păcătoșii au sfârșit întru bunătați viața lor, și în odihna iadului au adormit. Iob. 21. 13. A murit zice sf. Evanghelie — și bogatul, și l'au îngropat... trupul în pământ, sufletul în iad. — Acesta este sfârșitul plăcerilor, veselilor, bogățiilor și sumeției. D. N. Isus Hr. a spus în ce fel și în câte chinuri și munci a căzut. 1° În loc de porfiră și vison, în loc de mățasuri era încunjurat de văpaia focului. 2° Întru pedeapsa necumpătărilor sale era muncit cu o sete de nesuferit. 3° Pentru asprimea și cruzimea lui n'a căpătat nici macar un picur de apă să-și răcorească limba, să se stâmpere. 4° Pentru veseliile lui luminate din toată ziua — și pentru desprețuirea săracilor vedeă acum pe Lazar fericit în sânul lui Avram... Să învățăm de aici, că pedepsele sunt în conglăsuire cu păcatele...

* * *

Dreapta judecată a lui Dumnezeu față de unul și față de celalalt se vede din răspunsul lui Avram cătră bocotan: *Fiule, adă-ți aminte, că ai primit cele bune ale tale în viața ta; și Lazar asemenea cele rele; deci acuma acesta aici se mângăie, iară tu te chinuești.* Din răspunsul acesta se vede că e cu neputință a aveă în aceasta viață soarta bogatului îmbuibat, dedat numai la plăceri neiertată, și apoi să poftescă în cealaltă viață soarta săracului Lazar, care a trăit în sărăcia și lipsa cea mai mare de toate bunătațile... *Tu ai primit cele bune, dar folosindu-te rău de ele, ți-ai câștigat chin și muncă, Lazar a primit cele rele, dar suferindu-le cu răbdare, a câștigat, s'a învrednicit de mângăiere...* Să dorim dară a suferi în viața aceasta, ba să chiar cercăm prilejuri... Dar mai pe sus de toate să ne însămnăm că aceasta este judecată neschimbată: *Între noi și între voi prăpastie mare s'a întărit, așa că nu e slobod în veci să treacă din un loc în altul.* Bogatul se roagă ca cel puțin să fie înștiințaji frajii lui — *ca să nu cadă și ei în acel loc de muncă, și asta nu din dragoste cătră*

ei, ci pentru că osândindu-se și ei — i-ar mări chinurile, fiindcă au fost duși în rătăcire de pilda sa ceă rea. — *Așa celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor buni, toate li se lucrează spre bine.* Rom. 8. 28. *Celor răi toate spre rău.* — Nici asta nu i se îngăduște, pentru că mai mult trebuie ei să prețuiască pe proroci — decât mărturisirea celor morți — venți* dñ cele de desupt, din iad, și dacă nu cred Sfintei Scripturi, și nu ascultă de Moisi și de proroci, macar de s'ar și sculă cineva din morți nu vor crede. Să ne tipărim în inimă marile amenințări ale cuvântului lui Dumnezeu, cari să ne oprească dela păcate...

Rătăcirea „Studentii Bibliei“ cu privire la iad.

Patrițiu Birlea

(Urmare)

„Studentii Bibliei“ zic mai departe la pagina 6. *„Diferite parabole ale Domnului nostru, din cari s'ar putea deduce „foc și chin“, sunt parabole și nu lucruri literare“.* Aceste le spun referitor la iad.

Răspund. Sfânta scriptură ne învață că muncile vecinice la păcătoși, nu vor fi suferite la fel, ci după numărul și greutatea păcatelor făcute. Mântuitorul spune, că sluga, care a știut voia domnului său și totuși nu a făcut după voia lui, se va bate mult, iar cel ce nu a știut, se va bate puțin. Luca 12. 47—48. *Acel slugă, care știa voia stăpânului său, și totuși... nu a implinit, se va bate mult. Acela, care n'a știut dar a făcut fapte vrednice de pedepsit, mai puțină pedeapsă va suferi.* Căci căroră sa dat mult, mult se va pofti. Vedem că tocmai faptul acesta e încă dovadă, că omul păcătos după înviere nu se nimicește, căci dacă ar fi așa, atunci nu s'ar mai face nici o deosăbire, între chinuri și chinuri.

Întunericul cel mai din afară, Mat. 8. 12. *„Fiii împărăției întru întunericul cel mai din arafă, — acolo va fi plâns, și scrâșnirea dinților“* — ne prezintă gravitatea chinurilor.

Asemenea următoarele locuri dovedesc deosebirea între chinuri și chinuri, și nu nimicirea totală.

Se dovedește din următoarele locuri: Mat. 5. 23. . . Cine zice nebun, e vrednic de gheena focului. La Mat. 13. 50. „În cuptor se vor arunca, alolo va fi plâns și scrâșnirea dinților”. La Marcu 9. 43—44. „Dacă te scandalizează piciorul taie-l, căci mai bine-ți va fi schiop să mergi în viață de veci, decât având ambele picioare în gheena în focul nestins. Unde vermele nu doarme nici focul nu se stânge”. La II. Petru 2. 4. „Legându-i cu lanțurile întunerecului, îi aruncă în iad, ca acolo să fie spre judecată”. În Apoc. 20. 13—14. . . Ca toți să se judece după faptele lor, „se aruncă în locul de foc”.

Vedem cumcă chinurile există, și nu vom scăpa de ele dacă nu vom fi creștini adevărați. — Că nu se pot lua în înțeles simbolic chinurile iadului după cum spun studenții bibliei la pagina 6, se vede la Apoc 9. 6, că nu e mormântul iadului. „Oamenii caută moartea dar nu-o află, poftesc moartea, și moartea fuge de ei”.

Dacă ar fi după Ștudenții Bibliei ar trebui să steie așa în Scriptură, caută moartea și ea vine și i-i nimicește în mormânt. Vedem, cumcă numai înșală pe bieții oameni secta „Ștudenții Bibliei”.

(Va urma)

Porunca a VII a lui Dumnezeu.

(Urmare)

Furtul e un păcat mare, pentru-că se împotrivesc tuturor legilor firești, dumnezeiești și omenești. — Se împotrivesc legii firei, care ne oprește să facem la alții aceea ce n'am vrea să ni se facă nouă înși-ne că de bună samă nime n'ar vrea să-i se iee ori să-i se țină bunurile și averile sale fără voia sa. — Furtul se împotrivesc legii dumnezeiești care zice: Să nu furi, și care amenința cu pedepsele de veci ale iadului pe cei ce se întină cu acest păcat: Au nu știți zice sf. Apostol Pavel 1 Cor 69 că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni? Nu vă înșalați: nici furii, nici lacomii . . . nici răpitorii împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni. Se împotrivesc legii omenești, pentru

că la toate popoarele de pe pământ se pedepsesc tâlharii, furii cu pedepsele cele mai aspre, și a uneori cu moarte. Și așa trebuie să fie pentru-că e de lipsă ca fiecare să se folosească în pace de averile sale, altminterlea ori ce tovarășie omenească ar fi cu neputință. Urmările nefericite ale acestui păcat sunt și ele o dovadă strălucită a mărimii și greutății acestui păcat sunt și ele o dovadă strălucită a mărimii și grăutății acestui păcat și a groazei ce trebuie să o avem față de furt; acest păcat este izvorul nesăcat a judecăților rele și păcătoase a urei, vrăjmășiei, de ucideri, răsvrătiri, nerânduiei . . . răsturnări . . .

Mai adaugeți apoi că păcatul furtului are o deosebită greutate pentru îndoiță vătămare ce o face lui Dumnezeu și deaproapelui. Lui Dumnezeu, căruia tâlharul vrea să-i răpească smulgă stăpânia, prin care Dumnezeu dăătorul și împărțitorul tuturor bunurilor și averilor a rânduit pentru fiecare. Dacă omul n'ar fi păcătuit nici odată, ci ar fi rămas pururea nevinovat cum l'a zidit Dumnezeu toate averile, toate lucrurile ar fi fost ale tuturor, și atunci n'ar fi fost lipsă de porunca Să nu furi. Dar fiindcă păcatul a stricat toate lucrurile și a băgat în lume trufia, fala, desfrânarea, lăcomia, sgârcenia și atâtea alte palimi cari pe oameni îi țin într'o luptă neconținută a fost de lipsă pentru pacea și siguritatea de obște să se facă o împărțire oare care, adecă să se stătorească un drept, o proprietate, o parte de avere, de moșie, așa că fiecare să poată zice cu tot dreptul: *Ace stae al meu, și nu a altora.* Acest drept e recunoscut de Dumnezeu însuși și e întărit în tot chipul dar mai ales prin porunca aceasta: *Să nu furi.*

De aici apoi izvorește vătămarea ce se face deaproapelui, despoindu-l de ceea ce e al său, împotriva învățături aceleia ce e tipărită de fire în inima tuturor: *Ce ție nu-ți place, altuia nu face.* Fiecare din noi dorește și pofteste pe dreptul ca să nu fie atacat și neliniștit în lucrurile și în averile lui, și de aceea nu poate suferi nedreptatea ce-i-o face cel ce îl păgubește în vre-un lucru al său. Dar dreptul acela ce-l avem fiecare din noi, îl au deopotrivă și alții, și de aceea acest drept trebuie să-l cinstim în alții cum vrem cu tot dreptul ca și alții să ne cinstescă dreptul nostru. Așa dară va fi o adevărată nedreptate a-l vătăma în alții — cum

socolim nedreptate dacă ni s'ar vătămă dreptul nostru. Acestea adevăruri sunt des- tul de limpezi ca să ne arete greutatea fur- tului.

(Va urma)

Cărți de rugăciuni.

1. **Inchinăciunile Creștinului.** Sighet. 4 Lei.

2. **Credința Soldatului român.** Dr. Iuliu Florian Blaj. 15 Lei.

3. **Cânterețul.** Carte de rugăciuni, cu răspunsurile, dela Sf. Liturgie cu troparele intocmit pentru tinerime. Blaj 15 Lei.

4. **Domnului să ne rugăm.** Dr. Nicolae Brinzeu Blaj. 20 Lei.

5. **Mângăieria Sufletului.** Ioan Genț. Oradea 20 Lei și 28 Lei.

6. **Cărarea Fericirii.** Gheorghe Mânzat. Cluj. 135 Lei.

7. **Mângăierea Creștinului †** Ioan Ghenț. 80, 140, 180, 250 Lei.

8. **Noul Testament.** Dr. Ioan Bălau Oradea. 60 Lei.

Se pot comanda la „Librăria Asociațiunii” în Sighet (Piața Unirii No. 25).

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla”. No. 1. „*Adevărata Biserica a Domnului Nostru Isus Hristos*” de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „*Datorințele creștinești ale bărbaților*” de acelaș autor. No. 3. „*Invățătură creștinească pentru femei*”. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „*Invățături pentru tinerii feciori*.” Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „*Invățături creștinești pentru fetele fecioare*.” Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș”. No. 1. „*Marele dar al credinții*” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „*Mărturisirea sau Spovedania*”. de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. — No. 3. *Duminecile* dela Paști până la Rusalii. Invățături și gânduri creștinești asupra sfintelor Evanghelii din aceste Dumineci, pentru folosul sufletesc al poporului binecredincios. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 4. „*Datorințele Părinților față de copiii lor*” de P. d. B. Prețul 4 Lei și 1 Leu porto postal. No. 5. *Duminecile după Rusalii până la Ziua Cruci*. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. Se pot procura la Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

23 — 29 Octomvrie 1927.

23. **Dumineca** V. după In. Sf. Cruci (Ev. 6. dela Luca 8, 26) ap. Iacob fr. Dlui

24. **Luni.** M. Areta.

25. **Mărți** M. Marcian.

26. **Miercuri.** Muc. Dimitrie.

27. **Joi.** M. Nestor.

28. **Vineri.** Terenție.

29. **Sâmbătă** M. Anastasia.